SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 18. decembra 2008 *

V zadevi C-338/06,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 4. avgusta 2006,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Braun in R. Vidal Puig, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Španiji, ki jo zastopa F. Díez Moreno, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

ob intervenciji

Republike Poljske, ki jo zastopa E. Ośniecka-Tamecka, zastopnica,

Republike Finske, ki jo zastopa J. Heliskoski, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopata V. Jackson, zastopnica, skupaj z J. Stratford, barrister,

intervenientke,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Tizzano (poročevalec), A. Borg Barthet, E. Levits in J.-J. Kasel, sodniki,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodni tajnik: R. Grass,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 4. septembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Kraljevina Španija:

– s tem da je omogočila, da lahko skupščina delničarjev odloči, da se nove delnice ob izključitvi prednostne pravice do vpisa izdajo po ceni, ki je nižja od njihove sorazmerne vrednosti;

– s tem da prednostne pravice do vpisa delnic ob povečanju kapitala z denarnimi vložki ne priznava le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic;

– s tem da prednostne pravice do zamenljivih obveznic ne priznava le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic iz prejšnih izdaj in

– s tem da ni določila, da lahko skupščina delničarjev odloča o izključitvi prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic,

ni izpolnila obveznosti iz členov 29 in 42 Druge direktive Sveta z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena [48] Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (77/91/EGS) (UL 1977, L 26, str. 1, v nadaljevanju: Druga direktiva).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 V drugi in peti uvodni izjavi Druge direktive, katere pravna podlaga je člen 54(3)(g) Pogodbe EGS (postal člen 54(3)(g) ES in nato člen 44(2)(g) ES), je zapisano:

„ker je za zagotovitev minimalne[ga] enakovredne[ga] zaščite [varstva] za delničarje in upnike v delniških družbah še zlasti pomembna uskladitev nacionalnih določb v zvezi ustanovitvijo in ohranitvijo, povečanjem ali zmanjšanjem njihovega kapitala;

[…]

ker je glede na člen [44(2)(g) ES] [potrebno], da zakonodaja države članice, ki se nanaša na povečanje ali zmanjšanje kapitala, zagotavlja opazovanje in uskladitev načel enake obravnave delničarjev v enakem položaju ter varstvo upnikov, katerih zahtevki so obstajali pred odločitvijo o zmanjšanju."

3 V členu 29 Druge direktive je določeno:

„1. Ob vsakem povečanju kapitala z denarnimi vložki se morajo delnice prednostno ponuditi delničarjem sorazmerno s kapitalskim deležem, ki ga predstavljajo njihove delnice.

[…]

4. Prednostne pravice ni mogoče omejiti ali odvzeti [izključiti] s statutom ali ustanovitvenim aktom. Vendar pa je to dopustno storiti s sklepom skupščine delničarjev. Od upravnega ali poslovodnega organa se zahteva, da predloži skupščini delničarjev pisno poročilo z navedbo razlogov za omejitev ali odvzem [izključitev] prednostne pravice in utemeljitev predlagane cene izdaje. Skupščina delničarjev odloči v skladu s pravili glede sklepčnosti in večine, ki so določena v členu 40. […]

[…]

6. Odstavki od 1 do 5 veljajo za izdajo vseh vrednostnih papirjev, ki jih je mogoče spremeniti [zamenjati] v delnice ali iz katerih izhaja pravica do vpisa delnic, vendar ne veljajo za spremembo [zamenjavo] teh vrednostnih papirjev niti za uveljavljanje pravice do vpisovanja.

[…]“

4 V členu 42 Druge direktive je določeno:

„Za izvajanje te direktive zakonodaja držav članic zagotovi enako obravnavo [obravnavanje] vseh delničarjev, ki so v enakem položaju.“

Nacionalna zakonodaja

5 V členu 158(1) kraljevega zakonodajnega dekreta 1564/1989, na podlagi katerega je bil spremenjen zakon o delniških družbah (Real decreto legislativo 1564/1989 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas) z dne 22. decembra 1989 (BOE št. 310 z dne 27. decembra 1989, str. 679), v različici, ki velja v tem sporu (v nadaljevanju: LSA), je določeno:

„da lahko pri povečanju kapitala z izdajo novih navadnih ali prednostnih delnic […] delničarji in imetniki zamenljivih obveznic […] v roku, ki ga za to določi uprava družbe, uveljavljajo svojo pravico do vpisa sorazmernega deleža glede na nominalno vrednost delnic, ki jih že imajo, ali tistih, ki ustrezajo vrednosti njihovih zamenljivih obveznic, oziroma lahko takrat uveljavljajo svojo pravico do zamenjave [zamenljivih obveznic].“

6 V členu 159 LSA je določeno:

„1. Če to zahtevajo interesi družbe, lahko skupščina delničarjev pri odločitvi o povečanju kapitala odloči, da se v celoti ali deloma izključi prednostna pravica do vpisa. Za veljavnost tega sklepa, pri katerem je treba upoštevati določbe člena 144, je nujno naslednje:

[…]

(b) Ob sklicu skupščine delničarjev mora biti delničarjem v skladu s členom 144(1)(c) na voljo poročilo uprave, v katerem sta podrobno utemeljena predlog in način nove izdaje delnic z navedbo oseb, na katere naj se prenesejo, ter poročilo, ki ga je pod nadzorom uprave izdal revizor, ki ni revizor družbe in ga za to imenuje urad, ki vodi register gospodarskih družb, o sorazmerni vrednosti delnic družbe, o teoretični vrednosti prednostnih pravic do vpisa, katerih izključitev se predlaga, in o resničnosti podatkov v poročilu uprave.

(c) Nominalna vrednost delnic, ki se bodo izdale, po potrebi z dodatkom emisijske takse, mora ustrezati sorazmerni vrednosti, ki izhaja iz poročila revizorja iz točke (b). Pri družbi, ki kotira na borzi, se kot sorazmerna vrednost delnic družbe razume tržna vrednost, ki se določi na podlagi borzne kotacije, razen v posebej utemeljenih primerih.

Ne glede na to lahko skupščina delničarjev pri družbah, ki kotirajo na borzi, takoj ko sta dostopna poročilo uprave in poročilo revizorja iz točke (b), ki morata vsebovati čisto vrednost delnic, odloči, da se nove delnice izdajo po poljubni ceni, vendar le če je ta cena višja od čiste vrednosti delnic, ki je razvidna iz poročila revizorja, pri čemer se skupščina delničarjev lahko omeji na vzpostavitev postopka za določitev te cene. […]

[…]“

7 V členu 293 LSA je določeno:

„1. Delničarji družbe imajo prednostno pravico do vpisa zamenljivih obveznic.

2. To pravico imajo tudi imetniki zamenljivih obveznic iz prejšnjih izdaj v razmerju, ki ga določajo predpisi o zamenjavi.

3. Pri prednostni pravici do vpisa zamenljivih obveznic se uporabljajo določbe člena 158 tega zakona.“

Predhodni postopek

8 Komisija je 15. januarja 2004 na Kraljevino Španijo naslovila uradni opomin, ker je menila, da španska zakonodaja ni v skladu s členoma 29 in 42 Druge direktive. Kraljevina Španija je v dopisu z dne 10. marca 2004 zavrnila vse trditve o kršitvah Druge direktive.

9 Ker je Komisija presodila, da pojasnila, ki jih je predložila Kraljevina Španija, niso bila zadovoljiva, je na to državo članico 5. januarja 2005 naslovila obrazloženo mnenje, na katerega je ta odgovorila z dopisom z dne 4. marca 2005 in v katerem je posredovala poročilo, ki ga je sestavilo ministrstvo za gospodarstvo in finance.

10 Komisija je 4. avgusta 2006 na podlagi člena 226 ES vložila to tožbo pri Sodišču, ker je menila, da predložena pojasnila niso bila v celoti zadovoljiva.

11 S sklepom predsednika Sodišča z dne 18. januarja 2007 je bila Republiki Poljski, Republiki Finski in Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska dopuščena intervencija v tej zadevi v podporo predlogom Kraljevine Španije.

Tožba

Prvi očitek

Trditve strank

12 Komisija v okviru prvega očitka navaja, da člen 159(1)(c), drugi pododstavek, LSA ni v skladu s členom 42 Druge direktive v povezavi s členom 29(1) in (4) te direktive, saj ne zagotavlja enakega obravnavanja delničarjev družbe, ki kotira na borzi.

13 Po mnenju Komisije lahko namreč skupščina take družbe na podlagi člena 159(1) LSA ob povečanju kapitala z izdajo novih delnic odobri izključitev prednostne pravice do vpisa, določene v členu 158 istega zakona, in odloči, da se nove delnice izdajo po poljubni ceni, in sicer zlasti pod pogojem, da je ta cena višja od „čiste vrednosti“ navedenih delnic.

14 S tem pa bi se omogočilo, da se cena novih delnic, pri katerih se izključi vsaka prednostna pravica do vpisa, določi „nesorazmerno“ nizko. Po mnenju Komisije je lahko namreč „čista vrednost“ delnice znatno nižja od njene „tržne vrednosti“, določene na podlagi njene borzne kotacije, čeprav je v členu 159(1)(c) LSA določeno, da je treba „tržno vrednost“ delnice razumeti kot njeno „sorazmerno vrednost“.

15 Na podlagi tega je Komisija sklepala, da člen 159(1)(c), drugi podostavek, LSA v primeru družb, ki kotirajo na borzi, uvaja diskriminacijo med obstoječimi delničarji pred povečanjem kapitala zadevne družbe (v nadaljevanju: obstoječi delničarji), ki so svoje delnice kupili po njihovi „tržni vrednosti“, in delničarji, ki so svoje delnice kupili po povečanju kapitala te družbe (v nadaljevanju: novi delničarji) in so jih morda kupili po ceni, ki je znatno nižja od njihove „tržne vrednosti“.

16 Kraljevina Španija zavrača te trditve in trdi, najprej, da so v LSA za izključitev prednostne pravice do vpisa določeni pogoji, ki so strožji od tistih, določenih v Drugi direktivi.

17 Tako naj bi bil v LSA, v nasprotju z Drugo direktivo in kot zatrjujejo Republika Poljska, Republika Finska in Združeno kraljestvo, določen najnižji prag pri določanju emisijske cene novih delnic, ki mora biti višja od njihove „čiste vrednosti“. Na podlagi istega zakona pa naj se ne bi zahtevala samo predložitev poročila iz člena 29(4) navedene direktive, ampak tudi drugega poročila, ki ga izdela neodvisni „revizor“ in v katerem je utemeljena emisijska cena novih delnic.

18 Dalje, Kraljevina Španija navaja, da LSA nikakor ne dopušča, da se določi cena, ki bi bila nesorazmerno nižja od „tržne vrednosti“ novih delnic. V členu 159(1)(c), prvi podostavek, LSA naj bi šlo namreč le za izpodbojno domnevo, da „sorazmerna vrednost“ delnice družbe, ki kotira na borzi, ustreza njeni „tržni vrednosti“. Vendar pa bi lahko skupščina določila emisijsko ceno, ki je nižja od „tržne vrednosti“, katere sorazmernost naj bi bila utemeljena v obeh poročilih, navedenih v predhodni točki te sodbe.

19 Republika Poljska v zvezi s tem dodaja, da je treba določitev cene delnic, ki je nižja od njihove „tržne vrednosti“, vsekakor presoditi glede na interes družbe, ne pa glede na načelo prepovedi diskriminacije.

20 Nazadnje, Kraljevina Španija, Republika Poljska in Združeno kraljestvo navajajo, da diskriminacija med obstoječimi delničarji in novimi delničarji [1] ni mogoča, saj ti skupini delničarjev nista v „enakih položajih“ v smislu člena 42 Druge direktive. Zaradi fluktuacij cen na delniškem trgu naj bi namreč vsak delničar svoje delnice kupil po različni ceni, odvisno od dneva nakupa.

1 – Opomba ne zadeva slovenske različice.

21 Poleg tega Kraljevina Španija in Republika Poljska poudarjata, da člen 159(1) LSA izključuje vsako diskriminacijo, saj lahko skupščina izključi prednostno pravico do vpisa le ob upoštevanju večine in sklepčnosti, ki se zahtevata za spremembo statuta, in da lahko manjšinski delničarji, ki so glasovali proti tej izključitvi, vsekakor zoper ta sklep vložijo tožbo, če menijo, da nasprotuje interesu družbe.

22 Poleg tega po mnenju Združenega kraljestva v obravnavani zadevi glede na to, da je cena zgolj gospodarski dejavnik, ne obstaja neenako „obravnavanje". Tudi če bi bilo neenako obravnavanje mogoče dokazati, bi bilo to vsekakor utemeljeno, prvič, zaradi dodatnih varovalk, ki jih določa LSA, in, drugič, kot je poudarila Kraljevina Španija, glede na to, da je treba zagotoviti, da povečanja kapitala pomenijo finančni interes.

Presoja Sodišča

23 Da bi se odločilo o utemeljenosti prvega očitka Komisije, je treba najprej opozoriti, da je Sodišče že presodilo, da je v skladu s členom 44(2)(g) ES namen Druge direktive uskladiti zaščitne ukrepe, ki jih od družb ali podjetij iz drugega odstavka člena 48 ES zaradi izenačitve teh zaščitnih ukrepov ter zaradi varstva interesov družbenikov in tretjih zahtevajo države članice. Glede na besedilo druge uvodne izjave je zato namen te direktive zagotoviti minimalno enakovredno varstvo delničarjev in upnikov delniških družb (sodba z dne 19. novembra 1996 v zadevi Siemens, C-42/95, Recueil, str. I-6017, točka 13).

24 V členu 29(1) Druge direktive je podrobneje glede varstva delničarjev ob povečanju kapitala z denarnimi vložki jasno in natančno in brezpogojno določeno, da se morajo delnice prednostno ponuditi delničarjem sorazmerno s kapitalskim deležem, ki ga predstavljajo njihove delnice (glej v tem smislu sodbo z dne 24. marca 1992 v zadevi Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias in drugi, C-381/89, Recueil, str. I-2111, točka 39).

25 Zato je le izjemoma predvidena možnost iz člena 29(4) Druge direktive, da skupščina pod določenimi pogoji, ki so izrecno opredeljeni v isti določbi, omeji ali izključi prednostno pravico delničarjev.

26 Vendar je treba poudariti, da čeprav se v okviru prednostne pravice do vpisa, nastale v korist delničarjev, ne dopušča druga izjema razen tista, ki je izrecno predvidena v navedenem členu 29(4) (glej zgoraj navedeno sodbo Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias in drugi, točka 40), pa ravno tako velja, da so v Drugi direktivi, kot izhaja iz njene druge uvodne izjave in zgoraj navedene sodbe Siemens, postavljene minimalne zahteve glede varstva delničarjev in upnikov delniških družb, pri čemer so države članice svobodne, da sprejmejo določbe, ki so zanje ugodnejše in s katerimi se zlasti določajo bolj omejevalni pogoji za izključitev navedene prednostne pravice.

27 V obravnavani zadevi pa je treba ugotoviti, da je namen nacionalne zakonodaje ravno okrepiti varstvo, ki se ponuja delničarjem delniških družb s členom 29(4) Druge direktive.

28 Člen 159(1)(b), prvi pododstavek, LSA ob popolni ali delni izključitvi prednostne pravice do vpisa namreč določa izdelavo ne samo poročila iz člena 29(4) Druge direktive, ampak tudi drugega poročila o sorazmerni vrednosti delnic družbe, o teoretični vrednosti prednostnih pravic do vpisa, katerih izključitev se predlaga, in o resničnosti podatkov v poročilu uprave. V skladu z navedeno nacionalno določbo mora to drugo poročilo pod nadzorom uprave izdelati revizor, ki ni revizor družbe in ga za to imenuje urad, ki vodi register gospodarskih družb.

29 Medtem ko se v členu 29(4) Druge direktive zahteva le, da upravni ali poslovodni organ v svojem poročilu utemelji emisijsko ceno novih delnic – pri čemer ne določa nikakakršnega minimalnega praga – pa je v členu 159(1)(c), drugi pododstavek, LSA glede družb, ki kotirajo na borzi, opredeljena minimalna emisijska cena novih delnic, s tem da je določeno, da mora biti ta cena, neodvisno od sklepov navedenega poročila, višja od čiste vrednosti zadevnih delnic.

30 Te presoje nacionalne zakonodaje poleg tega ni mogoče izpodbijati s trditvami Komisije, da bi lahko določitev emisijske cene novih delnic – kot jo dopušča člen 159 LSA – ki je nižja od njihove tržne vrednosti, povzročila neenako obravnavanje obstoječih in novih delničarjev v smislu člena 42 Druge direktive.

31 Ugotoviti je namreč treba, prvič, da Komisija ni predložila nobenega dokaza, kot se zahteva v navedenem členu 42, da sta ti skupini delničarjev v enakih položajih, tako da bi bilo treba z LSA zagotoviti enako obravnavanje.

32 Drugič, posledica razlage Komisije bi bila, da bi se členu 29(4) Druge direktive odvzel polni učinek v delu, v katerem ta člen določa, da je treba emisijsko ceno utemeljiti v poročilu uprave, ne zahteva pa, da se ta cena nujno določi glede na tržno vrednost zadevnih delnic.

33 Posledica zahteve, da emisijska cena novih delnic ni nižja od njihove tržne vrednosti, pa bi bila, da skupščina te cene, čeprav je bila v poročilu uprave utemeljena, ne bi mogla uporabiti brez kršitve načela enakega obravnavanja iz člena 42 Druge direktive.

34 Prvi očitek, na katerega se Komisija sklicuje v utemeljitev svoje tožbe, je treba glede na zgoraj navedene trditve zavrniti kot neutemeljenega.

Drugi in tretji očitek

Trditve strank

35 Komisija v okviru drugega in tretjega očitka, ki ju je treba preizkusiti skupaj, poudarja, prvič, da se prednostna pravica do vpisa novih delnic na podlagi člena 158(1) LSA ne dodeljuje le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic. Drugič,

v členu 293(2) istega zakona naj bi bilo določeno, da je ob izdaji zamenljivih obveznic prednostna pravica do njihovega vpisa dodeljena delničarjem in imetnikom zamenljivih obveznic iz prejšnih izdaj.

36 Z navedenimi določbami LSA naj bi bil kršen člen 29(1) in (6) Druge direktive, saj naj bi se z zadnjim zahtevalo, da se nove delnice in zamenljive obveznice prednostno ponudijo le delničarjem.

37 Kraljevina Španija in Republika Poljska izpodbijata to trditev Komisije in se glede navedenega člena 29(1) in (6) opirata zlasti na teleološko razlago, ki naj bi zadevala varstvo imetnikov zamenljivih obveznic in morebitnih delničarjev ter ohranitev vrednosti delnic, ki so rezervirane za njih.

Presoja Sodišča

38 Res je, kot navaja Kraljevina Španija, da v členu 29(1) in (6) Druge direktive ni določeno, da je treba nove delnice ter zamenljive obveznice ponuditi izključno delničarjem, in da jih je torej mogoče ponuditi tudi imetnikom zamenljivih obveznic iz prejšnih izdaj.

39 Vendar pa je treba ugotoviti, da je iz besedila navedenega člena razvidno, da ponudba ni naslovljena na ene in druge hkrati, ampak „prednostno“ na delničarje.

40 Zato je mogoče le takrat, kadar ti niso izvršili svoje prednostne pravice, te delnice in obveznice ponuditi drugim kupcem, med katerimi so imetniki zamenljivih obveznic.

41 Poleg tega, če je zakonodajalec želel zadevno prednostno pravico do vpisa razširiti na imetnike zamenljivih obveznic, potem bi to izrecno storil, tako kot je v členu 29(6) Druge direktive prednostna pravica do vpisa razširjena na druge vrednostne papirje, ki jih je mogoče zamenjati v delnice ali iz katerih izhaja pravica do vpisa delnic.

42 Taka razlaga je prav tako v skladu s cilji navedene direktive.

43 Eden od ciljev Druge direktive je namreč, kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 76 sklepnih predlogov in kot izhaja iz točke 19 zgoraj navedene sodbe Siemens, zagotoviti učinkovitejšo varstvo delničarjev, s tem da se jim omogoči, da se ob povečanju kapitala izognejo razvrednotenju svojega kapitalskega deleža, ki predstavlja njihovo udeležbo.

44 Da bi se izognili takemu tveganju, je ravno delničarjem na podlagi člena 29(1) in (6) Druge direktive dodeljena prednost pred vsemi drugimi morebitnimi kupci novih delnic ali zamenljivih obveznic.

45 Očitno pa je, da bi bil tak cilj ogrožen, če bi bilo te nove vrednostne papirje mogoče prednostno ponuditi skupini kupcev, ki niso delničarji, in sicer imetnikom zamenljivih obveznic.

46 Iz tega sledi, da Kraljevina Španija, s tem da prednostne pravice do vpisa delnic ob povečanju kapitala z denarnimi vložki ne dodeljuje le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic, in s tem da prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic ne dodeljuje le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic iz prejšnih izdaj, ni izpolnila obveznosti iz člena 29(1) in (6) Druge direktive.

Četrti očitek

Trditve strank

47 Komisija v okviru četrtega očitka trdi, da člen 293(3) LSA ni v skladu s členom 29(6) Druge direktive v povezavi z odstavkom 4 istega člena, ker ne določa, da lahko skupščina izključi prednostno pravico do vpisa zamenljivih obveznic.

48 Po mnenju Kraljevine Španije lahko funkcionalna razlaga člena 293 LSA vodi le do sklepa, da lahko skupščina delničarjev izključi to prednostno pravico do vpisa.

49 Republika Finska v zvezi s tem poudarja, da čeprav bi se priznalo, da člen 293 LSA ne dopušča možnosti izključitve navedene prednostne pravice do vpisa, to v nobenem primeru – ob upoštevanju cilja minimalne uskladitve iz Druge direktive – ne bi zadoščalo za ugotovitev, da Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti.

Presoja Sodišča

50 Poudariti je treba, da čeprav je res, kot je bilo ugotovljeno v točki 26 te sodbe, da so države članice svobodne, da določijo bolj omejevalne pogoje za izključitev zadevne prednostne pravice do vpisa, pa še vedno velja, da se v členu 29(6) Druge direktive v povezavi z odstavkom 4 tega člena zahteva, da lahko skupščina delničarjev v določenih okoliščinah odloči o izključitvi prednostne pravice do vpisa za vse vrednostne papirje, ki jih je mogoče zamenjati v delnice.

51 Ugotoviti pa je treba, kot navaja Komisija, da v členu 293 LSA ni izrecno določena možnost take izključitve.

52 Medtem ko je v odstavku 3 omenjenega člena določeno, da glede navedene prednostne pravice do vpisa velja člen 158 LSA, pa ni nikjer določeno, da njegov člen 159, ki ureja izključitev prednostne pravice do vpisa novih delnic, velja tudi glede prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic.

53 Poleg tega funkcionalne razlage, ki jo je podala Kraljevina Španija – da je treba člen 293 LSA razlagati le tako, da določa možnost izključitve zadevne prednostne pravice do vpisa, saj bi bil sicer nelogičen – ni mogoče sprejeti.

54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da morajo države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso zaradi zagotovitve polne uporabe prava Skupnosti ne le uskladiti svoje pravo s pravom Skupnosti, ampak to tudi storiti s sprejetjem pravnih določb, s katerimi bo mogoče ustvariti tako natančen, jasen in pregleden položaj, da se lahko posameznik v polnem obsegu seznani s svojimi pravicami in se pred nacionalnimi sodišči sklicuje nanje (sodba z dne 18. januarja 2001 v zadevi Komisija proti Italiji, C-162/99, Recueil, str. I-541, točka 22 in navedena sodna praksa).

55 Čeprav bi bilo člen 293 LSA, kot predlaga Kraljevina Španija, mogoče razlagati v smislu, ki ni v skladu z njegovim besedilom, pa v obravnavani zadevi s tako razlago očitno ni mogoče ustvariti tako natančnega, jasnega in preglednega položaja, da se lahko posameznik v polnem obsegu seznani s svojimi pravicami in se pred nacionalnimi sodišči sklicuje nanje.

56 To še toliko bolj velja zato, ker Kraljevina Španija, kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 89 sklepnih predlogov, ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi se ugotovilo, da španska sodišča člen 293 LSA razlagajo tako, da ta določa možnost izključitve prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic.

57 Zato je treba ugotoviti, da Kraljevina Španija, s tem da ni določila, da lahko skupščina delničarjev odloča o izključitvi prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic, ni izpolnila obveznosti iz člena 29(6) Druge direktive v povezavi z odstavkom 4 istega člena.

Stroški

58 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V skladu z odstavkom 3 istega člena pa lahko Sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, zlasti če vsaki stranki uspe samo deloma. Nazadnje, na podlagi odstavka 4, prvi pododstavek, navedenega člena države članice in institucije, ki se kot intervenienti udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.

59 V obravnavani zadevi Kraljevina Španija, ki ni uspešna v okviru treh očitkov od štirih, na katere se je Komisija sklicevala v utemeljitev svoje tožbe, nosi tri četrtine stroškov, in Komisija, ki ni uspešna s svojim prvim očitkom, nosi eno tretjino stroškov.

60 V skladu s členom 69(4) Poslovnika Republika Poljska, Republika Finska in Združeno kraljestvo nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Kraljevina Španija:

– **s tem da prednostne pravice do vpisa delnic ob povečanju kapitala z denarnimi vložki ne priznava le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic,**

– **s tem da prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic ne priznava le delničarjem, ampak tudi imetnikom zamenljivih obveznic iz prejšnjih izdaj in**

– **s tem da ni določila, da lahko skupščina delničarjev odloča o izključitvi prednostne pravice do vpisa zamenljivih obveznic,**

ni izpolnila obveznosti iz člena 29 Druge direktive Sveta z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena [48] Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (77/91/EGS).

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **Kraljevina Španija nosi tri četrtine stroškov. Komisija Evropskih skupnosti nosi četrtino stroškov.**

4. **Republika Poljska, Republika Finska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.**

Podpisi